

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

I.

Meghívó

az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlésére.

Az Országos Erdészeti Egyesület folyó évi rendes közgyűlését hétfőn, december hó 7-én délután 5 órakor Budapesten, saját helyiségeiben (V., Alkotmány-u. 6. sz.) tartja meg a következő tárgysorozattal:

1. Jelentés a legutóbbi közgyűlés óta kifejtett egyesületi tevékenységről.

2. Elnök, esetleg alelnök, továbbá 16 választmányi tag választása, még pedig 15 négy évre, 1 három évre.

A választmányból alapszabály szerint kilépnek, de újra választhatók: Bethlen István gróf, Biró Zoltán, Borhy György, Darányi Ignác, Draskovich József, Gyarmathy Mózes, Hering Samu, Hinfner György, Ivanich Ferenc, Kaán Károly, p. Nagy Sándor, Onczay László, Péch Kálmán, Rónai György; két hely halálkozás következtében ürült meg.

3. Az 1924. évi zárszámadás és az 1926. évi költségvetés előterjesztése.

4. Jelentés a Deák Ferenc alapítvány kamataiból kiírt pályázatokról.

5. Indítvány a jövő évi közgyűlés helyére és tanácskozási tárgyaira nézve.

6. Egyéb indítványok. (Ilyenek az alapszabályok szerint a közgyűlést megelőző napig a titkári hivatalnál bejelentendők.)

Van szerencsénk az egyesület t. tagjait felkérni, hogy a közgyűlésen minél számosabban vegyenek részt.

Az elnökség.

Gondoskodás fog történni arról, hogy a közgyűlés után a résztvevők fentartott helyen együtt vacsorázhassanak. A helyet a közgyűlésen fogjuk kihirdetni.

II.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek a forgalmi adó ügyében a pénzügyminiszter úrhoz intézett felterjesztése.

Nagyméltóságú Miniszter Úr!

(719—1925. sz.) Folyó évi január hó 8-án 25. szám alatt kelt tiszteletteljes felterjesztésünkben, melynek az Erdészeti Lapok folyó évi 2. füzetében közölt szövegét idecsatoljuk, már kifej-

tettük az erdőgazdaságnak részben belső természetéből, részben törvényes intézkedéseken alapuló kötöttségéből, részben az ország változott viszonyaiból folyó azokat az okokat, amelyek ezen őstermelési ágazatnak a forgalmi adó alól való teljes mentesítését indokolták teszik.

Azóta az őrlési adónak eltörlése bekövetkezett s így még élesebben tűnik fel az erdőgazdaság megterhelése forgalmi adóval, szemben a mezőgazdaságnak, mint rokon őstermelési ágak teljes mentességével.

Abból az alkalomból, hogy Nagyméltóságod egyes elsőrendű életszükségleti cikkekre s ezek között a fára is az egyfázisú forgalmi adó behozatalát kilátásba helyezni méltóztatott, elsősorban a fenti elvi álláspontunkat bátorkodunk újból hangsúlyozni és tisztelettel kérni, hogy az erdőgazdaságnak, mint őstermelési ágak terményeit a forgalmi adó alól teljesen mentesíteni méltóztatassék.

Amennyiben azonban Nagyméltóságod másként döntene, másodsorban oda irányul kérelmünk, hogy a termelő s nevezetesen az erdőbirtokos abban az esetben se terheltesse meg az általános 2%-nál magasabb forgalmi adóval, ha akár valamenynyifatermék, akár csupán a tűzifa az egyfázisú rendszer értelmében csak egyszer és egy helyen rovatnék meg forgalmi adóval. Minden más megoldás ellen, amely az erdőbirtokost bár az egyfázisú rendszer mellett is, 2%-nál nagyobb forgalmi adóval kívánná sújtani, tiltakoznunk kellene a fenn kifejtetteken kívül már azért is, mert az alábbiak szerint számszerűen kimutatható, hogy mihelyt az u. n. importfa mindjárt a belépő állomáson forgalmi adó alá vonatik, az adókinestár a jelenleginél *nagyobb* adóbevételre számíthat.

Nagyobb lenne az adóbevétel már akkor is, ha a külföldi tömegtermelésekből vám nélkül beözönlő fa s főként a tűzifa a belföldi termelésű fával azonos 2% forgalmi adót fizetné mindjárt a belépés alkalmával; már a folyó évi február hó 27-én 239. szám alatti felterjesztésünkben azonban, amelynek másolatát szintén idecsatolni bátorkodunk, a külföldi fának némileg magasabb forgalmi adó alá vonását a belföldi termelés védelme szempontjából s a külföldi olcsó termelési bérekre való tekintettel, teljesen megokoltnak jeleztük. Különösen tűzifatermelésünk került a külföldi fa versenye következtében válságos helyzetbe és sajnálatos tény, hogy a belföldi tűzifa ma már — dacára csekély erdőállományunknak — sok helyen nem talál vevőre.

Amennyiben tehát az importfa az egyfázisú rendszerben

2% helyett pl. 3% forgalmi adó alá esnék, az adókinestár bevételei még kedvezőbben alakulhatnának.

Az említett 239. számú felterjesztésünk mellékletein részletesen felsorolt termelési és forgalmi adatok alapján s egyszerűség kedvéért csak a tüzifára szorítkozva, a következő eredményekhez jutunk:

Az 1924. évben *belföldön* termeltetett 40.000 vagón tüzifa 7.400.000 aranykorona értékben.

Külföldről behozatott 173.094 vagón tüzifa 28.385.724 aranykorona értékben.

A *belföldi* termelésből 30% jut a termelőtől közvetlenül a fogyasztóhoz, tehát egyszeres, 40% kétszeres és 30% háromszoros forgalmi adót fizet a *jelenlegi rendszernél*.

Az *import* tüzifa 60%-a jut közvetlenül a fogyasztóhoz, a mennyiben többnyire nagy fogyasztók hozzák közvetlenül külföldről szükségletüket. Ez a nagy mennyiség a jelenlegi rendszer mellett forgalmi adót egyáltalában nem fizet. 20% egyszeres, további 20% kétszeres forgalmi adót fizet.

E szerint a *most fennálló rendszer mellett* az átlagos forgalmi adó

a) a belföldi tüzifánál:

30% egyszer fizet 2%-ot	$0.3 \times 2 = 0.6\%$
40% kétszer fizet 2%-ot	$0.4 \times 4 = 1.6\%$
30% háromszor fizet 2%-ot	$0.3 \times 6 = 1.8\%$
összesen:	<u>4.0%</u>

b) az import tüzifából:

60% adómentes	
20% egyszer fizet 2%-ot	$0.2 \times 2 = 0.4\%$
20% kétszer fizet 2%-ot	$0.2 \times 4 = 0.8\%$
összesen:	<u>1.2%</u>

Az adókinestár jelenlegi bevétele a tüzifa forgalmi adójából tehát a következő:

a) belföldi tüzifából:

$$7,400.000 \times 0.04 = 296.000 \text{ aranykorona}$$

b) import tüzifából:

$$28,385.724 \times 0.012 = 340.628 \text{ aranykorona}$$

$$\text{összesen: } 636.628 \text{ aranykorona}$$

Ha az *egyfázisú forgalmi adó* olyképen lépne életbe, hogy úgy a belföldi, mint az import tüzifa egyaránt 2%-ot fizetne,

a) a belföldi fából:

$$7,400.000 \times 0.02 = 148.000 \text{ aranykorona}$$

b) a külföldi fából:

$$28,385.724 \times 0.02 = 567.714 \text{ aranykorona}$$

$$\text{összesen: } 715.714 \text{ aranykorona}$$

bevétel lenne várható.

Végül ha az egyfázisú forgalmi adó mellett az adókules a belföldi tüzfára 2%-ban, a külföldre pedig a belépő állomáson leróva 3%-ban állapíttatnék meg, akkor

a) beföldi fából:

$$7,400.000 \times 0.02 = 148.000 \text{ aranykorona}$$

b) külföldi fából:

$$28,385.724 \times 0.03 = 851.571 \text{ aranykorona}$$

$$\text{összesen: } 999.571 \text{ aranykorona}$$

bevétel várható.

Ez a bevétel mindkét esetben jelentékenyen meghaladja a jelenlegi összeget s így különösen az utóbbi megoldás az adókinestár szempontjából aggály nélkül elfogadható s emellett a hazai termelést némi védelemben részesítené, amelyre nagyon reá szorul.

Arra az esetre tehát, ha Nagyméltóságod az erdei termékeket, mint az őstermelés produktumait, nem vélné a forgalmi adó alól teljesen kivonandónak, bár ez minden esetre a súlyos adóterhek további leépítésének legindokoltabb ténye lenne, úgy tiszteletteljes javaslatunk az, *méltóztassék egyfázisú rendszerben a belföldi fára 2%, külföldi eredetű fára pedig 3%-os forgalmi adókulcsot megállapítani.*

Egyebekben teljes mértékben csatlakozunk a Magyar Fatermelők, Fakereskedők és Faiparosok Országos Egyesülete által 1085. szám alatt Nagyméltóságodhoz intézett felterjesztéshez.

Végül tisztelettal kérjük, hogy a forgalmi adó ügyében úgy egyesületünket, mint a fatermelők és fakereskedők nevezett országos egyesületét meghallgatni méltóztassék, mint amely egyesületek első sorban vannak hivatva ezen a téren hozzá szólni és javaslatokat tenni és mert a Nagyméltóságod által eddig meghallgatott érdekképviselésekben sem az erdőbirtok, sem a fakereskedelmi és faipari érdekeltség képviselve nincsen.

Fogadja Nagyméltóságod kiváló tiszteletünk őszinte nyilvánítását.

Budapest, 1925. évi szeptember hó 15-én.

Az Országos Erdészeti Egyesület nevében:

Bund Károly s. k.
titkár.

Térfi Béla s. k.
alelnök.

III.

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának ülése.

Az O. E. E. választmánya folyó hó 9-én Térfi Béla alelnök elnöklése mellett ülést tartott; az adminisztratív előterjesztések során a választmány megnyugvással vette tudomásul, hogy az egyesület pénzügyi egyensúlyát — bár a tagdíjhátralékok igen jelentékenyek (cca 55 millió K) — ebben az évben is sikerül fenntartani. Hozzájárult a választmány ahhoz, hogy a segélyekre vonatkozó pályázat kiírása az alapítványok teljes elértéktelenedése következtében mellőztessék.

A közgyűlés a fenn közölt meghívó értelmében december hó 7-ére tüzetett ki. *A jövő évi tagjárulékok* a nem kötött jövedelmű tagoknál változatlanok maradnak (alapító 150.000 K, rendes tag 240.000 K), a kötött jövedelemmel bíró tagoknál (tisztviselőknél) 80.000 illetve 120.000 K-ra emelkednek.

Az erdei termékek *forgalmi adója* ügyében tett felterjesztésről, a *jövedelem- és vagyonadó* és a *kereseti adóra* vonatkozó végrehajtási utasításról, továbbá a *vasuti tarifák egységesítése* érdekében a kereskedelemügyi miniszterhez, az *állami erdő-tisztek létszámrendezése* ügyében pedig a pénzügyi- és földmívelésügyi miniszterekhez intézett felterjesztésekről szóló jelentés jóváhagyólag tudomásul vétetett.

Bíró Zoltán indítványára a választmány elhatározza, hogy *az egyesületnek a tarifabizottságban való képviseltetését* szorgalmazni fogja s hogy az erdőgazdaság folytonossága érdekében kérni fogja, hogy a MÁV — bár több évre való készletekkel rendelkezik — a következő években is *vegye föl a magyar erdőgazdaság termékeit* (talpfa stb.).

Czüllinger János a főiskolán uralkodó *tankönyvhiányra* mutat reá s erre vonatkozó indítványt tesz, amelyet a választmány tanulmányozás és esetleges intézkedés végett az elnökségnek ad ki.

Néhány új tag felvétele után az ülés véget ért.